

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : **L. K.**, bytom v Ž. zastúpeného *Mgr. M. Z.*, advokátom, A. proti žalovanému : **Krajskému stavebnému úradu v Žiline**, odboru štátnej stavebnej správy so sídlom v Žiline, Andreja Kmeťa č. 17, za účasti vedľajšieho účastníka **I. M. H.**, bytom v L. zastúpeného *JUDr. R. P.*, advokátom, P. v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2009/00004/Kod z 12. januára 2009, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/9/2009-154 z 2. septembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/9/2009-154 z 2. septembra 2009 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd nevyhovел návrhu účastníka konania I. M. H. na zrušenie uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. **20S/9/2009-110 z 10. marca 2009**, ktorým Krajský súd v Žiline odložil vykonateľnosť rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Žiline, odboru štátnej stavebnej správy č. 2009/00004/Kod z 12. januára 2009 až do právoplatného skončenia konania sp. zn. 20S/9/2009.

V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že z ustanovení a znení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozhodnutia len „O.s.p.“), ani z § 250c O.s.p. nevyplýva pre súd zákonná povinnosť mať pripojený originál kompletného správneho spisu pred vydaním rozhodnutia o návrhu na odklad napadnutého správneho rozhodnutia. Zdôraznil, že

pri odložení vykonateľnosti napadnutého správneho rozhodnutia postačí, že sú tu okolnosti, z ktorých možno dôvodiť, že k závažnej ujme by mohlo dôjsť, súd však nezisťuje, či pri výkone rozhodnutia k ujme dôjde alebo nedôjde. V danom prípade boli splnené všetky zákonné podmienky pre rozhodovanie o návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodnutia, nebolo potrebné zabezpečiť si originál správneho spisu, nakoľko v obsahu žalobného návrhu boli napadnuté rozhodnutia kompletne predložené a čitateľné, ich hodnovernosť nebola spochybnená účastníkmi konania, ani I. M. H. v konaní 20S/9/2009, ani v samotnom návrhu na zrušenie rozhodnutia o odklade vykonateľnosti napadnutého správneho rozhodnutia. Ohľadne námietky vedľajšieho účastníka – že postupom krajského súdu mu bola ako stavebníkovi odňatá možnosť konať pred súdom, čím sa porušilo jeho právo na spravodlivé súdne konanie – krajský súd uviedol, že zákonodarca v ust. § 250c O.s.p. v nadväznosti na ust. § 250 ods.1 O.s.p. (upravujúc okruh účastníkov konania podľa druhej hlavy V. časti O.s.p.) nestanovil podmienky a v ktorom štádiu je povinný krajský súd o návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodnutia rozhodnúť a nestanovil, že takéto rozhodnutie sa môže vydať až potom, čo sú účastníkmi konania nielen žalobca a žalovaný označení v žalobe, ale aj tí účastníci konania, ktorí by napadnutými rozhodnutiami mohli byť zrušením napadnutého rozhodnutia dotknutí. Zdôraznil, že krajský súd konal o návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodnutia v súlade so zákonom, a to promptne po podaní žaloby, po splnení zákonných podmienok, pričom postup, aby sa o odklade vykonateľnosti rozhodnutia rozhodovalo až po pribratí ďalších účastníkov do konania mimo žalobcu a žalovaného z ustanovení O.s.p. nevyplýva. Pokiaľ by takýto výklad bol daný, tak samotný účel inštitútu odkladu vykonateľnosti by nebol naplnený a v danom prípade a v mnohých prípadoch by bol aj zmarený tým, že by sa podstatnou mierou predĺžilo časové obdobie od podania žaloby po dobu, po ktorú bolo o návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodnutia rozhodnuté. Krajský súd tiež uviedol, že konanie o návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodnutia je špecifickým inštitútom, ktorý je porovnateľný čo do obsahu a účinkov s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia (v II. časti O.s.p.). Taktiež v tomto konaní súd rozhoduje na základe návrhu účastníkov konania, pripojených listinných dôkazov alebo iných dôkazov, a súdna prax tak, ako v konaniach o návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodnutia, ako aj v konaniach o návrhu na predbežné opatrenie je taká, že návrhy sa spravidla a v prevažnej miere druhému účastníkovi nedoručujú skôr, ako sa o návrhu rozhodne, iba vo výnimočných prípadoch, keď skutočnosť tvrdenia v návrhu na predbežné opatrenie nie sú dostatočne osvedčené, a to práve z dôvodu, aby sa naplnenie účelu týchto inštitútov nezmarilo a účinky týchto inštitútov tak, boli zachované, predovšetkým bezodkladný a rýchly účinok týchto opatrení, čo je aj

zmyslom tak návrhu na predbežné opatrenie, ako aj odkladu vykonateľnosti správnych rozhodnutí. Z tohto dôvodu krajský súd neporušil právo stavebníka I. M. H., keď o tomto návrhu rozhodol skôr ako bol pribratý ako účastník konania a skôr, ako sa s obsahom tohto návrhu oboznámil, resp. sa vyjadril, pričom o návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodnutia súd rozhoduje hodnotením podmienok konania o tomto návrhu na základe voľnej úvahy opierajúc sa o konkrétne okolnosti prípadu, čo podľa krajského súdu, tento postup bol v súlade so zaužívanou praxou konania správnych súdov podľa druhej hlavy V. časti O.s.p. zachovaný.

Proti tomuto uzneseniu podal vedľajší účastník v zákonnej lehote odvolanie v zmysle § 205 ods.2 písm. f/ O.s.p., pretože podľa jeho názoru napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že krajský súd sa nedostatočne zaoberal zákonnými podmienkami pre odklad vykonateľnosti preskúmaného rozhodnutia a údajnú existenciu týchto podmienok dostatočne a relevantne nezdôvodnil. Vedľajší účastník uviedol, že z ustanovenia § 250c ods.1 O.s.p. je zrejmé, že odklad vykonateľnosti prichádza do úvahy len v prípade, ak okamžitý výkon napadnutého rozhodnutia je spôsobilý vyvolať hrozbu závažnej ujmy, t.j. ak sú zároveň splnené dve podmienky - napadnuté rozhodnutie môže byť vykonané a jeho okamžitý výkon by mohol viesť k vzniku závažnej ujmy. Okrem toho, že krajský súd žiadnu konkrétnu hrozbu závažnej ujmy vo svojom rozhodnutí neoznačil, táto za daných skutkových a právnych okolností z povahy veci ani nemohla vzniknúť. Uviedol, že v danom prípade je napadnutým rozhodnutím – ktorého okamžitý výkon by podľa krajského súdu mohol viesť k vzniku závažnej ujmy – stavebné povolenie, pričom takéto rozhodnutie je spôsobilé byť predmetom výkonu výlučne v období, v ktorom upravuje práva a povinnosti stavebníka, prípadne iných osôb, a nie je spôsobilé byť predmetom výkonu v období, v ktorom už úpravu práv a povinností dotknutých osôb nahrádza iný individuálny právny akt alebo normatívny právny akt. Vedľajší účastník poukázal na skutočnosť, že v danom prípade zanikla spôsobilosť preskúmaného rozhodnutia byť predmetom výkonu, t.j. byť vykonateľným rozhodnutím, dňom nadobudnutia právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia, t.j. **12. marca 2009**, pričom po tomto dátume už stavebné povolenie ako v plnom rozsahu konzumovaný právny akt nemohlo byť vykonané a teda logicky nemohla byť jeho neexistujúca vykonateľnosť ani odložená. Poukázal na skutočnosť, že nakoľko uznesenie o odklade vykonateľnosti bolo vydané 10. marca 2009 a právoplatnosť nadobudlo 17. marca 2009, aj v prípade, ak by sa vyšlo z predpokladu, že v čase jeho vydania mohla byť splnená prvá zo zákonných podmienok (vykonateľnosť stavebného povolenia), v čase vydania

napadnutého rozhodnutia (2.9.2009) už krajskému súdu bolo známe, že v dôsledku zániku vykonateľnosti stavebného povolenia zanikla aj možnosť túto zaniknutú vykonateľnosť odkladať a že teda nie je ani teoreticky nemôže byť splnená jedna z dvoch nevyhnutných podmienok pre odklad vykonateľnosti konzumovaného stavebného povolenia. Vo veci nebola splnená ani druhá z kumulatívne vymedzených zákonných podmienok pre odklad vykonateľnosti stavebného povolenia, pretože vedľajší účastník, resp. jeho právny predchodca ako stavebník, dokončil predmetnú stavbu do súčasnej podoby fakticky ešte v roku 2005, a to dokonca predtým, než krajský súd zrušil „prvé“ stavebné povolenie v konaní vedenom pod sp. zn. 10S/5/2005. Predmetnú stavbu pritom vedľajší účastník dokončil za situácie, kedy bolo „prvé“ stavebné povolenie stále právoplatné a súčasne nebolo vedľajšiemu účastníkovi právoplatne zakázané v stavbe pokračovať ani predbežným opatrením. Vedľajší účastník zdôraznil, že neodložením vykonateľnosti preskúmaného rozhodnutia nemôže ani nemohla žalobcovi vzniknúť žiadna ujma, pretože predmetná stavba je niekoľko rokov v súčasnej podobe dokončená a riadne skolaudovaná. (Napriek úsiliu žalobcu napadnúť aj kolaudačné rozhodnutie, je toto na základe rozhodnutia žalovaného č.k. 2009/01734/Kod v plnom rozsahu právoplatné a vykonateľné).

Vedľajší účastník ďalej uviedol, že súd v uznesení o odklade vykonateľnosti, ako aj v napadnutom uznesení, nijakým spôsobom neuviedol, aká závažná ujma žalobcovi hrozí okamžitým výkonom preskúmaného rozhodnutia, a to napriek tomu, že ustanovenie § 250c ods.1 O.s.p. vyžaduje pre odklad vykonateľnosti, ktorý je zásadne prípustný v celkom výnimočných prípadoch (porov. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 23/01) hrozbu závažnej ujmy a skutočnosť, že účel odkladu vykonateľnosti by nebol naplnený, ak by o ňom nebolo rozhodnuté promptne, neznamená, že by súd nemusel v potrebnej miere preveriť vierohodnosť žalobcom uvádzaných tvrdení (porov. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 298/08. Namiesto toho však krajský súd rozhodol o odklade vykonateľnosti svojvoľne na základe voľnej úvahy bez toho, aby vedľajšiemu účastníkovi ozrejmil spôsob použitia tejto svojej voľnej úvahy. Inak povedané, krajský súd rozhodol na základe voľnej úvahy bez rešpektovania zákonných limitov vymedzených v ustanovení § 250c ods.1 O.s.p., výlučne na základe tvrdení žalobcu, hoci práve zo žaloby a jej príloh muselo byť krajskému súdu zrejmé, že stavba je už niekoľko rokov riadne dokončená a už len takpovediac „čaká“ na kolaudáciu, čo žalobca v žalobe dokonca sám tvrdí. Zdôraznil, že ***v okamihu právoplatnej kolaudácie stavby už stavebné povolenie nebolo spôsobilé vyvolávať akékoľvek právne účinky a nebolo preto spôsobilé ani***

byť predmetom výkonu, ani mať svoju vykonateľnosť odloženú, čo je fakt, ktorý bol krajský súd povinný potvrdiť zrušením uznesenia o odklade vykonateľnosti najneskôr v čase, keď mu bol takýto návrh vedľajšieho účastníka predložený. Nesprávny je preto záver krajského súdu, že okamžitý výkon preskúmaného rozhodnutia by mohol viesť k vzniku závažnej ujmy. Odhliadnuc od faktu, že hrozbu ujmy nemôže predstavovať **výkon rozhodnutia, ktoré nie je spôsobilé byť predmetom výkonu, údajná závažná ujma, ktorá by mohla žalobcovi vzniknúť, nie je v napadnutom uznesení nijako špecifikovaná** a napadnuté uznesenie ani uznesenie o odklade vykonateľnosti neumožňuje vedľajšiemu účastníkovi urobiť si ani najmenšiu predstavu o tom, v čom by táto ujma mohla spočívať.

Vedľajší účastník uviedol, že nesprávnym právnym posúdením sa rozumie omyl v aplikácii práva, napríklad vtedy, ak súd síce použil správny predpis, ale nesprávne ho vyložil. Z uvedeného skutkového a právneho stavu je zrejmé, že krajský súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 250c ods.1 O.s.p., keď nariadil odklad vykonateľnosti bez toho, aby pre jeho nariadenie boli splnené potrebné zákonné predpoklady (závažná ujma, hroziaca v prípade okamžitého výkonu rozhodnutia). Vzhľadom na to je daný odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. f/ O.s.p, a to predovšetkým vo vzťahu k absencii prvej zákonnej podmienky, t.j. absencii rozhodnutia spôsobilého byť predmetom okamžitého výkonu. Vo vzťahu k druhej zákonnej podmienke (existencia ujmy) je zároveň naplnený aj odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d/ O.s.p., keďže krajský súd dospel v tejto otázke k nesprávnemu skutkovému zisteniu a toto zistenie navyše dostatočne a relevantne nezdôvodnil. Vzhľadom na uvedené skutočnosti vedľajší účastník navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie vo výroku zmenil tak, že uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 10. marca 2009, č.k. 20S/9/2009-110, sa zrušuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je opodstatnené.

Úlohou odvolacieho súdu bolo rozhodnúť o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/9/2009-154 z 2. septembra 2009, ktorým krajský súd nevyhovel návrhu účastníka konania I. M. H. na zrušenie uznesenia Krajského súdu v Žiline **č.k. 20S/9/2009-110 z 10. marca 2009**, ktorým Krajský súd v Žiline odložil vykonateľnosť rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Žiline, odboru štátnej stavebnej

správy č. 2009/00004/Kod z 12. januára 2009 až do právoplatného skončenia konania sp. zn. 20S/9/2009.

Odvolací súd po dôkladnom oboznámení sa s obsahom napadnutého uznesenia dospel k záveru, že spôsob odôvodnenia tohto uznesenia nie je ústavne a zákonne konformný. Krajský súd totiž v odôvodnení neuviedol, podľa akého zákonného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku postupoval, keď návrhu vedľajšieho účastníka na zrušenie uznesenia – ktorým bol povolený odklad vykonateľnosti právoplatného rozhodnutia žalovaného – nevyhovet. Z tohto titulu aj s ohľadom na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, odvolaciemu súdu nezostávalo nič iné ako konštatovať, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia krajského súdu je arbitrárne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň považuje za potrebné poznamenať, že z rozhodnutia krajského súdu tiež nevyplýva, že by pri rozhodovaní v predmetnej veci vzal do úvahy konštantnú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, a to predovšetkým nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 23/01 z 15. júla 2003.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 221 ods.1 písm. h/ O.s.p. napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. mája 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská